VERIFICAREA DE LA PORTO — DOAR PE JUMĂTATE CONCLUDENTĂ

COMENTARIU DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL AUREL NEAGU

Echipa reprezentativă a țării noastre a încheiat la Porto un sezon bogat în activitate internațională printr-un joc cu una din cele mai puternice finaliste ale Cupei Mondiale — 1966, selecționata Portugaliei. Formația țării gazdă a cîștigat întîlnirea amicală de verificare cu scorul de 1—0 prin golul înscris de Torres în secunda 45 a meciului.

Desigur că meciul disputat pe Stadio das Antas din Porto interesa în buna măsură și pregătirea echipei noastre naționale, pe care o așteaptă la toamnă jocurile din Campionatul Europei. Chiar dacă atacul formației noastre era incomplet, lipsind Pîrcălab și Badea dintr-o formulă care acționa cîn toamna trecută, aceste absențe nu ar fi impietat atît de mult asupra verificării normale a reprezentativei române dacă un alt eveniment n-ar fi contribuit la reducerea posibilităților de a activa normal în jocul cu Portugalia.

Dintr-o greșeală de apărare, produsă chiar în prima fază a meciului, echipa noastră a primit gol în primele secunde ale partidei și a fost apoi nevoie de aproape tot restul reprizei pentru ca formația noastră să revină la un joc normal, deconcertată de o lovitură primită atît de neașteptat. Fotbaliștii noștri au mai primit gol în primele minute de joc (autogolul lui Hălmăgeanu, la Praga, în min. 3), dar niciodată atît de rapid ca duminică la Porto și încă în fața unor adversari atît de reputați, recunoscuți pentru eficacitatea lor.

După ce mingea a fost pusă la centru (Popa a ales terenul, iar lui Germano i-a revenit mingea), după numai două pase, mingea a ajuns la Augusto, pe extrema stîngă. Acesta a demarat puternic, a intrat în luptă cu Popa, l-a obstrucționat pe Popa în timpul cursei și l-a depășit pe fundașul nostru, pentru ca și acesta, la rîndul lui să-l jeneze pe Augusto în acțiune. De aceasta dată arbitrul a fluierat fault și lovitura liberă a fost executată de la 2—3 metri de pe partea stîngă a careului. Tot August a fost acela care a trimis mingea înalt, în fața careului mic de 6 m. Mingea a depășit pe toți jucătorii și a ajuns la Torres aflat la colțul careului mic. Portarul Ionescu a lăsat pe seama lui Nunweiller III rezolvarea situației care nu părea a fi foarte dificilă. Nunweiller III a ezitat să intervină așteptînd parcă să vadă dacă Torres va lovi mingea cu piciorul sau cu capul și pînă să intervină, atacantul portughez a fost mai rapid. A lovit mingea cu capul trimițînd-o în colțul opus locului unde se afla portarul nostru. Torres a fost bine inspirat, dar nu-i mai puțin adevărat că el a avut și șansă în execuție. Era secunda 45 a meciului, cînd nimănuia nu-i venea să creadă, nici măcar jucătorilor și spectatorilor portughezi, că scorul a fost deschis. Totul se petrecuse rapid și neașteptat. E lesne de închipuit ce decepție a fost pe jucătorii noștri și, de ce n-am spune-o, și pe noi cei cîtiva români aflați în tribune. Golul căzuse ca un trăznet din senin, prevestitor de furtună.

Jucătorilor noștri parcă li se tăiaseră picioarele. Au urmat clipe de derută în care portarul M. Ionescu a rămas neclintit pe furtună, în picioare, ca un brad. În minutul 3, el a apărat cu brio, în aplauzele spectatorilor o puternică lovitură a lui Eusebio, expediată foarte puternic de la 20 m. Cele două-trei intervenții salutare ale portarului nostru au început să dea curaj echipei. În minutul 14 și Ghergheli a rezolvat în corner o situație extrem de dificilă, apoi a urmat, în minutul 20, prima acțiune mai consistentă a echipei noastre care pînă atunci se mărginise la apărare, cu mare atenție să nu se majoreze scorul.

Totuși, încercările de atac erau timide. În față, se afla doar Dridea I, la distanțe mari de ceilalți jucători, putin ajutat de extreme și, în special, de Marcu, a cărei obișnuită impetuozitate era total dispărută.

Minutele se scurgeau, lupta era grea, dar portughezii, cu toată străduința lor, nu mai aveau succes la poartă. Echipa noastră se liniștise în bună măsură, jucătorii reîncepuseră să prindă încredere în forțele lor. Spre sfîrșitul reprizei, ei au obținut și primele cornere.

Pauza trebuia să aibă un efect binefăcător și l-a avut.

Stoicescu l-a înlocuit pe Marcu și astfel echipa a pășit pe teren după un sfert de oră de odihnă, cu forțele împrospătate, cu noi sfaturi date de antrenori. Obiectivul era să nu se mai primească gol și să se egaleze. Ambele sarcini erau dificile, dar continuarea meciului a arătat că ele erau realiste. Echipa noastră n-a mai primit gol și a fost pe punctul de a egala prin Dridea I în minutul 34. Din lovitura de cap a acestuia, mingea a „ras" bara transversală.

Ceea ce a fost de-a dreptul lăudabil la echipa noastră s-a dovedit a fi spiritul de luptă în momentele grele prin care a trecut. Am asistat la o încleștare teribilă de forțe în care am văzut pe reputații noștri adversari apelînd la toate mijloacele permise și nepermise pentru a înscrie și evita goluri. Germano a faultat în mod surprinzător în fiecare fază cînd îl întîlnea pe Dridea. În partea a doua a meciului cînd situația s-a echilibrat au fost perioade de timp cînd echipa noastră a dominat. Prezența în atac a trei jucători cu gabarit mare (Dridea, Stoicescu și Iancu, introdus și el în echipă în minutul 65) a contat mult în tentativa de preluarea inițiativei în repriza secundă.

Totuși, înaintarea noastră nu a reușit să fie mai mult decît de 4—5 ori periculoasă la poarta lui Americo. Din acest punct de vedere nu am avut satisfacție. Echipa nu a avut cheag în atac și lipsa aceasta a fost resimțită pe tot parcursul meciului și în momentele foarte grele și cînd pe teren a existat un echilibru.

Este adevărat că după primirea golului în secunda 45, jucătorii noștri nu au mai primit alt gol în următoarele 5355 de secunde, dar nu-i mai puțin adevărat că această situație extrem de grea s-a datorat mai mult greșelii lor decît realizării adversarilor. Este tot atît de evident că a ține piept unui atac atît de prodigios ca al Portugaliei, mai cu seamă pe terenul ei propriu, este o realizare importantă care n-a fost la îndemîna multor echipe străine la Lisabona sau Porto; dar puteam pretinde mai mult echipei noastre, mai cu seamă pentru motivul că modul în care a primit golul nu este decît o repetare a unor greșeli mai vechi manifestate în partidele anterioare. *ECHIPA NOASTRĂ REPREZENTATIVĂ PRIMEȘTE GOLURI CU UȘURINȚĂ DIN LOVITURI LIBERE.* De la începutul participării în preliminariile campionatului mondial, în anul trecut, și pînă în prezent, dintr-un număr de 11 goluri primite în șase meciuri, ȘAPTE AU FOST DATORATE UNOR GREȘELI COMISE CA URMARE A EXECUTĂRII DE CĂTRE ADVERSARI A LOVITURILOR LIBERE. Este vorba neîndoios de un marcaj defectuos, de nehotărîre în momentele executării acestor lovituri și este neapărat necesar ca pe viitor antrenorii lotului reprezentativ să ia măsuri, ca de altfel și antrenorii cluburilor, deoarece și în meciurile de campionat echipele primesc cu ușurință goluri în asemenea situații.

Nunweiller III (dreapta), și José Augusto își dispută balonul.

SCURTE DECLARAȚII

OTTO GLORIA (antrenorul echipei Portugaliei): **„Am cîștigat în fața uneia din cele mai bune echipe din Europa Centrală, fapt care dovedește valoarea calificării noastre pentru Londra, și o victorie în această partidă".**

LAJOS BAROTI (antrenorul echipei Ungariei, observator la joc): **„Un rezultat de egalitate era mai echitabil. Ați avut nesansă în acest joc. Ați ieșit prea tîrziu la atac. Dridea a fost prea mult timp singur. Păcat că Dobrin n-are mai mult nerv. Cînd veți rezolva problema atacului, echipa dv. va fi printre principalele fruntașe din Europa".**

ANTONIO FERNANDO TEXEIRA (observator din partea federației braziliene): **„Văd prima dată echipa României și ea constituie pentru mine o surpriză plăcută. După jocul din repriza secundă înțeleg cum a fost posibil să învingă pe Portugalia la București".**

BICHELLI (arbitrul întîlnirii): **„În Campionatul Europei nu ne așteaptă un trai bun. Mă temeam doar de Italia, dar acum știu că și România ne va face mari greutăți în competiție".**

EUSEBIO: **„Noi știam că echipa României ne va fi o adversară deosebit de grea. Ce vreți să fac? Nu pot juca împotriva românilor. Bine că Dan Coe nu joacă la Manchester într-una din echipele seriei noastre".**

JOSE CARLOS: **„Echipa României este singura care ne-a învins în preliminarii și a demonstrat aici, la Porto, că a meritat s-o facă la București".**

PINTO (cel mai bun jucător portughez în meciul de duminică): **„România a fost cel mai dificil adversar din cei cinci pe care i-am avut în pregătirea pentru turneul final".**

Echipa noastră a fost deci în fața unor adversari de valoare, cu o bună pregătire tehnică și tactică, cu o mare experiență internațională, dar care nu ne-au depășit decît pe jumătate concludentă, se pot face totuși unele constatări.

Spiritul de luptă al echipei a fost punctul forte în meciul de acum trei zile cu Portugalia. Acesta este un cîștig important. Chiar dacă sînt dificultăți în reglajul echipei sau momente atît de grele ca acela trăit duminică, jucătorii reușesc să depășească momentele critice. Apărarea echipei este puternică, omogenă și constituie compartimentul de bază al reprezentativei noastre. Soliditatea echipei a fost, cu excepția greșelii comise în primul minut, admirabilă, cu jucători care, în pofida unor mici erori, au dăruit mult tricoului național.

Rodajul în meciuri importante, cu echipe foarte puternice de pe glob, a început să dea roade, astfel că, în deplasare, în fața unor formații redutabile ca R.F. Germană sau Portugalia comportarea este apreciabilă, scorurile minime. Acum, spre deosebire de anii anteriori, nu numai că nu ocolim echipele puternice, dar le căutăm. Datorită evoluțiilor bune din ultimul timp, deși lipsite de victorii peste hotare, echipa noastră reprezentativă a început să fie din ce în ce mai mult solicitată. Cota ei pe piața fotbalistică europeană a crescut.

Rămînem însă în continuare nesatisfăcuți de atacul echipei. În condițiile partidei de duminică, înaintarea a jucat mai puțin în terenul advers ca de obicei, fără pătrunderi periculoase. În tot meciul, echipa noastră a șutat doar de trei ori la poartă, însă nici portughezii nu au avut culoar liber de șut de mai mult de opt ori. Este o oarecare consolare randamentul scăzut al portughezilor în fața portii noastre, noi însă trebuie să fim foarte exigenți pe viitor în ceea ce privește componența atacului, jocul și eficacitatea titularilor ei. Se observă o deosebire substanțială între comportarea titularilor lotului reprezentativ și jucătorii noi veniți la lot, așa cum a fost cazul cu Marcu, îndeosebi, și chiar cu Stoicescu și Iancu. *NU AVEM REZERVE PE MĂSURA VALORII TITULARILOR. Remedierea acestei deficiențe va trebui urmărită și realizată în viitorul apropiat.*

A fost realizată o importantă creștere a jocului echipei, trebuie însă insistat și mai mult. Trebuie ajuns acolo, și țelul acesta poate fi atins, încît să nu mai fie resimțită în echipa națională lipsa unor titulari. *Trebuie să fie pregătiți 2—3 jucători pe același post, în așa fel încît să știm imediat care este cel mai bun înlocuitor al titularului absent.*

Cu cît vom fi mai exigenți, cu atît vom reuși la toamnă mai mult în Campionatul Europei, cînd ne așteaptă o dublă întîlnire cu Italia, Elveția și Cipru.

Dan Coe, care a fost cel mai bun jucător de pe teren, degajează din fața lui Torres

COMPORTAREA JUCĂTORILOR NOȘTRI

M. IONESCU a apărat bine și a fost un suport moral pentru echipă după primirea golului, la care și el are o parte de vină. După aceea însă, a salvat situații dificile, remarcîndu-se la respingerea unui șut extrem de puternic al lui Eusebio. **Nota 8.**

POPA a avut adversari foarte rapizi și puternici, care l-au hărțuit fără încetare. A jucat cu multă energie, întrecîndu-se de multe ori chiar cu Torres, care este încă o dată cît el de înalt. **Nota 8.**

NUNWEILER III a fost, după primirea golului, un adevărat stîlp al apărării, opunîndu-se împreună cu Dan Coe unui cuplu vestit ca Eusebio-Torres. **Nota 8.**

DAN COE poate fi considerat ca cel mai bun jucător de pe teren. L-a dominat pe Eusebio în aceeași măsură ca și la București. A jucat aproape fără greșeală. **Nota 9+.**

MOCANU a arătat aceeași sobrietate care-l caracterizează. El a dublat bine pe fundașii centrali și a fost foarte atent tot timpul. A executat o „foarfecă" pe spate rezolvînd o situație grea în fața porții, pentru care spectatorii l-au aplaudat. **Nota 8.**

GHERGHELI a contribuit mult la apărare în perioada de derută a echipei și a contribuit la redresarea jocului. Muncitor, util, rutinat, clarvăzător. **Nota 8.**

D. POPESCU, pe aceeași linie de comportare cu Ghergheli, dar mai puțin experimentat, însă cu perspective de a se permanentiza în lotul reprezentativ. **Nota 7.**

MARCU a constituit o surpriză neplăcută prin rigiditate, lipsă de participare la joc, fără contribuție personală în momente grele de joc. În mod cert el a venit în lot fără pregătire corespunzătoare. **Nota 4.**

DOBRIN n-a reușit să fie un pilon al echipei în momentele dificile din prima repriză. El a frînat de multe ori jocul și s-a arătat preocupat de etalarea tehnicii bune personale, în dauna echipei. Prea „suficient" pentru vîrsta lui (18 ani), și prea puțin rezistent. Rămîne totuși, un talent care trebuie dezvoltat. Schimbarea lui se impunea. **Nota 5.**

DRIDEA I a fost foarte activ, a alergat mult, însă fără sprijin din spate o bună parte a meciului. **Nota 7.**

SORIN AVRAM. Rapid, impetuos în a doua parte a meciului cînd a jucat pe extrema dreaptă. Totuși, fără succes la poartă. **Nota 7+.**

STOICESCU a fost plin de ambiție. S-a deplasat mult, a muncit mult, a fost faultat și a continuat să joace accidentat. **Nota 7.**

IANCU a contribuit la întărirea jocului în atac. A acționat clar și insistent. **Nota 7.**